

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinään seudun kyläyhdistys ry

Elokuu 2013

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Kuva: Matti Pietinen

Heinää seipäille. Kesästä ovat kohta vain muistot jäljellä, mutta siitä ovat kaikki ehtineet nauttia tavalla tai toisella. Heinänteko entiseen tapaan Pietisen pellolla jäi talkooväen mieleen mukavana tapahtumana. Lauri Pietinen ja Matti Rantanen vaihtavat mielipiteitä heinäkasassa.

Erkki Hölttä on menneen ikuistaja

Päijänteen rannalla asustelee kesäisin Höltän pariskunta, Karin ja Erkki. He ovat viettäneet Joenniemessä kesiä 45 vuoden ajan. Erkki on monipuolinen kädentaitaja. Hänen käsistään syntyy piirroksia sekä lasi-, puu-, keramiikka- ja kudontatuotteita.

*Aaltosen Tuula toimii aktiivisesti kotikylän puolesta

*Anne ja Petri - äinääläinen yrittäjäpariskunta

Pääkirjoitus

Kesäkausi oli onnistunut

Kesä on päättymässä, upea kesä. Hellepäiviä on ollut ennätysmäärä. Silti kuivuus ei ole ollut haittana kasvustolle tai muutenkaan. Marjasato on ollut tosi hyvä, samoin sieniä on runsaasti. Suven kauneus ja luonnon monipuolinen ihanuus tarjosi parasta viihtyvyyttä kesäpaikoissa, rannoilla ja myös kotioiloissa. Sadonkorjuuta haittasivat kuitenkin loppukesällä runsaat sateet.

Maanviljelijät, karjankasvattajat, maatalousyrittäjät, mansikanviljelijät ja muut tuottajat ovat ahertaneet. He ovat pitäneet huolta siitä, että elintasomme säilyy ja kotimaista ruokatarjontaa on riittävästi myös jatkossa.

Markkinoita, näyttelyitä, festivaaleja, musiikkitarjontaa ja muita tapahtumia on ollut tarjolla paljon lähipiirissä ja kauempana. Niiden valmistelut ja toteuttaminen on vaatinut järjestäjiltä paljon työtä ja talkoolaisten apua. Toivottavasti myös he ovat onnistuneet ja saavuttaneet toivotut tulokset niin yleisön suosiossa kuin muutenkin.

Omassa kyläyhteisössämme ihmiset ovat olleet toimeliaita, ahertaneet askareissaan pihapiirissä, puutarhassa, ja kotiympäristössä luoden näin viihtyvyyttä itselleen, lähipiirilleen ja myös koko yhteisöön. On nautinnollista nähdä kun pihat ja ympäristö ovat hyvin hoidettuja siistejä. Ohikulkijat ja vierailijat saavat näin hyvän ja kiinnostavan kuvan omasta kotiseudustamme.

Kyläyhteisömme toimintaa on hoidettu yhteisesti hyväksytyyn kyläsuunnitelman mukaisesti.

Toukokuussa osallistuimme Lahden satamassa maakunnallisille kylämarkkinoille, joiden teemana oli luonto. Kyliemme toiminta oli näyttävästi esillä, luontokeskus kiinnosti kovasti ja sai myönteistä huomiota.

Omat markkinat pidettiin kesäkuussa seurantalolla. Yleisömenestys aikaisempaan verrattuna oli oikein hyvä. Kauppiat olivat myös tyytyväisiä ja tulevat varmasti ensi vuonna. 50-luvun tunnelmatanssit seurantalolla onnistuivat hyvin, sielläkin tyytyväistä tanssiyleisöä oli aikaisempaa enemmän.

Luontokeskuksessa on riittänyt kävijöitä lähiympäristöstä ja kauempaakin. Palaute on ollut poikkeuksetta myönteinen. Jatkossa on tärkeää, että alue ja paikat pidetään kunnossa ja siisteinä, polut auki, pellonlaitapolku auki jalankulkijoille myös talviaikana.

Ihmisten viihtyvyyden ja hyvän kyläidentiteettimme kehittämisessä keskeisiä asioita ovat tapahtumat, luontokeskus, kyliemme laajempi tunnetuksi tekeminen, seurantalokunnostaminen talkoovoimin ja hyvällä tasolla olevan tiedottamisen entisestään kehittäminen. Uutta ovat myös kyliemme facebook-sivut ja muu nykyaikaisen tekniikan hyödyntäminen.

ELY-keskukselle ja kunnalle olemme tehneet esityksen liikenneturvallisuuden parantamiseksi 24-tiellä. Toteutettavan heijastinkampanjan avulla lisätään erityisesti jalankulkijoiden turvallisuutta. Paikallisten palvelujen ja tuotteiden saaminen ja kehittäminen kuuluu tavoitteisiin. Länsi-Asikkalan koulun säilymisen puolesta toimitaan aktiivisesti.

Hyvä yhteistyö ja talkootyö asukkaiden välillä on keskeinen voimavara. Samoin kaikkien toimijoiden kanssa. Mukana ollaan myös kunnan ja kylien parhaaksi kehitettävässä kaikille tarpeellisesta yhteistyössä.

Tulkaa mukaan. Mieluista syksyä kaikille!

Raimo Salmela

Kylämarkkinat veti tällä kertaa ennätysmäärän väkeä myyntipöytien ympärille.

Omilla markkinoilla ennätysyleisö

Hyvä ennakkotiedotus, maksuton myyntitila-kokeilu ja kaunis sää houkuttelivat ennätysmäärän väkeä Äinään seudun kyläyhdistyksen omille markkinoille 9.6.

Salin pitkät myyntipöydät ja eteisaula täyttyivät uusista kirpparitavaran, leivonnaisten ja muiden tuotteiden myyjistä, pihalla taas kaupattiin rukkasia, kukkia, katiskoja ja käsitöitä.

Kylätoimikunnan väen menestyksellisesti pyörittämässä kahviossa ja makkarateltassa kävi kuhina, arvat menivät entiseen tapaan hyvin kaupaksi, ja tikanheitossa kilpailtiin. Markkinapäivästä jäi hyvä mieli kaikille, ystävät ja tuttavat tapasivat toisiaan, ja kyläyhdistys sai tarpeellista taloudellista tuottoa tulevan toiminnan kehittämiseen.

Leo Kailanniemi, Eino Oksanen ja Heino Avikainen vaihtamassa kuulumisia seurantalons kuistilla.

Luonto- keskuksessa on geokätkö

Iso-Äiniön luontokeskus on saanut oman geokätkönsä tänä kesänä. Asikkalassa yli 70 geokätköä ja Suomessa on yli 30 000. Geokätköily on maailmanlaajuinen harrastus, tällä hetkellä virallisille kätköily sivustolle www.geocaching.com on kirjattu yli 2,2 miljoonaa kätköä.

Mitä tämä geokätköily sitten on? Se on seikkailuhenkistä ulkoilua, joka sopii kaikenikäisille vaikkapa perheen yhteiseksi harrastukseksi. Kätköilijät etsivät satelliitti- eli GPS-paikantimen ja internetiin tallennettujen kätkökuvausten avulla muiden harrastajien mielenkiintoisiin paikkoihin piilottamia ”aarteita”.

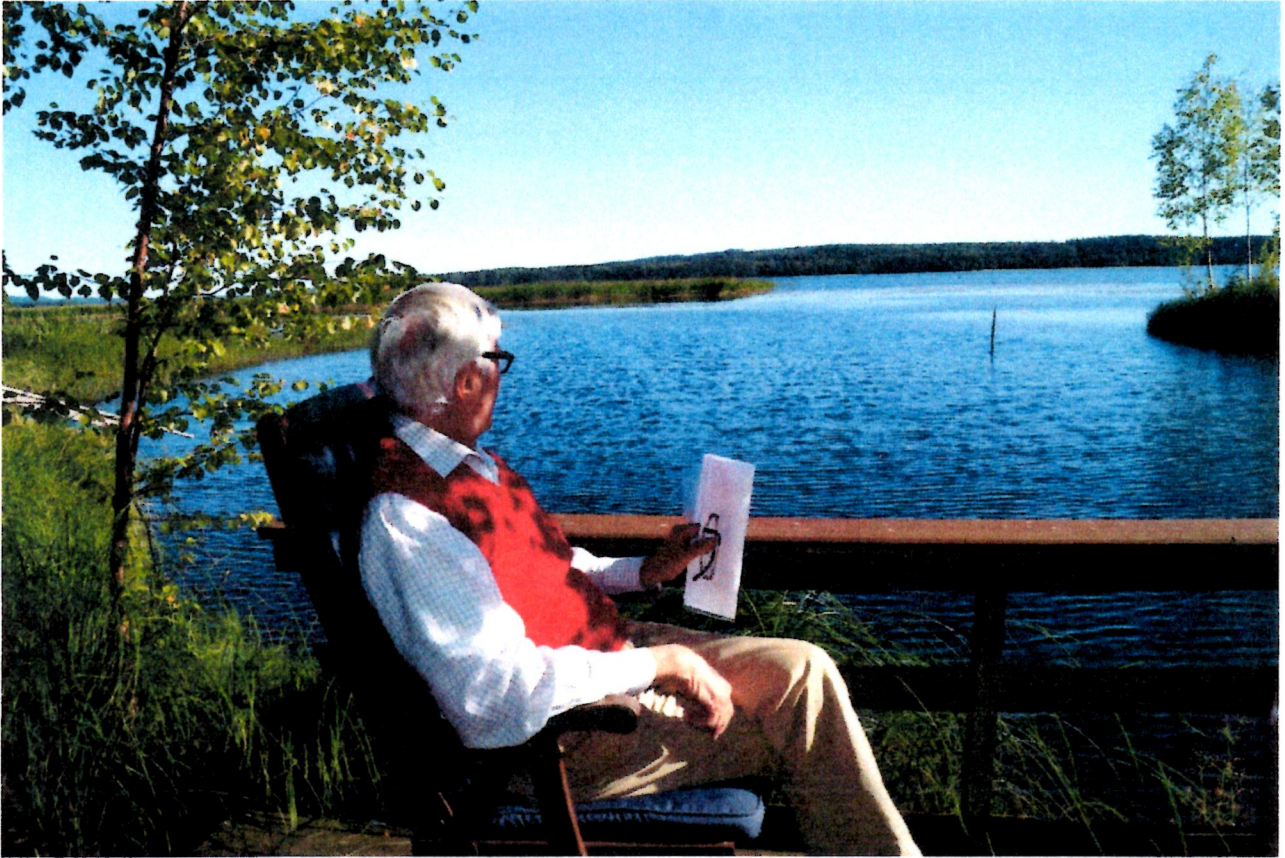
Petri Kankkunen eräällä geokätköllä

Geokätköjä voi etsiä pelkän kartankin avulla, mutta silloinkin on käytettävä internetiä apuna. Geokätköilyä voi harrastaa jokainen. Se on monipuolista: voit etsiä kätköjä yksin tai ystävien kanssa ja voit piilottaa myös itse uusia kätköjä.

Geokätköily on myös oiva liikuntamuoto, ja voit itse valita liikkumisen määrän. Kätköjä sijaitsee niin kaupungissa kuin retkeilyalueilla, normaaleita tienvarsi- ja maastokätköjä unohtamatta.

Helpoin tapa tutustua aiheeseen ja rekisteröitymiseen on lukea aktiiviharrastajien laatima yksityiskohtainen opas: ”Älä ryhdy geokätköilijäksi”, joka löytyy osoitteesta www.geocache.fi. Sivusto on suomalaisille kätköilijöille tarkoitettu itsenäinen sivusto, joka tarjoaa www.geocaching.com – sivuston kätkötiedot suomalaisten kätköilijöiden käyttöön sekä näihin tietoihin pohjautuvia lisätietoja kuten tilastoja.

Petri Kankkunen

Näissä upeissa Päijänteen maisemissa Erkki Höltän mieli rauhoittuu ja monenlaisia ideoita syntyy.

Erkki Höltän kädenjälki näkyy monessa paikassa

Lahdessa asuvia Karin ja Erkki Hölttää voi täydellä syyllä kutsua todella joenniemeläisiksi, sillä 45 vuotta vapaa-asukkaan elämää Joenniemessä Päijänteen rannalla viettänyt pariskunta kuuluu jo paikkakunnan historiaan.

Monilahjakas Erkki on tullut erityisesti tunnetuksi Äinään seudun vanhoja taloja esittelevistä tussipiirustuksistaan.

Erkki Höltän kädentaitoja kuvaavat myös lukemattomat lasi-, puu-, keramiikka- ja kudontatuotteet, joita sukulaiset ja tuttavat ovat vuosien saatossa saaneet lahjaksi.

Mukkulassa asuvat Höltät etsivät 1960-luvun lopulla itselleen mökkitonttia tai mökkiä kesäpaikakseen Lahden ympäristöstä. Kun kumpaakaan ei ollut myytävänä, he päätyivät Äinään seudulle Joenniemeen, Salojärven tilalla olevaan vuokramökkiin vuonna 1968.

Kaipuu ikiomaan kesäpaikkaan jäi kuitenkin kytemään, ja vuonna 1979 Karin ja Erkki päättivät ryhtyä haeskelemaan mökkitonttia Hollolasta, kun Joenniemen suunnalta ja muualta Äinään seudulta sellaista ei edelleenkään löytynyt. Mutta kyläläisetpä olivatkin jo ”omineet” aktiivisen perheen joukkoonsa niin, että hehtaarin mökkitontti saatiin kuin saatiinkin kasaan Salojärven tilan rannan tuntumassa olleesta pienestä palasesta ja Taka-Sihvolan vesijättömaasta. Sinne sitten luotiin Höltän perheelle Erkin suunnittelema ja osin rakentamakin viihtyisä vapaa-ajan koti viehättävine pihoineen ja piharakennuksineen.

Heinätöitä ja kesäjuhlia

Heti alusta lähtien Karin, Erkki ja heidän lapsensa Johanna ja Juha viihtyivät hyvin Joenniemessä, ja perhe oli innokkaasti mukana niin heinätoissa kuin kylän omien kesäjuhlien järjestämisessäkin. Lapset viihtyivät Salojärven Arton, Tommon Annen ja muiden kylän samanikäisten kanssa niin, että ystävyys on jatkunut aikuisinakin.

– Kaarina Salojärvestä tuli hyvä ystävä, ja hänen kanssaan järjestimme 1980- ja 90-luvuilla joenniemeläisille ja myllykseläisille kesäjuhlia, joissa oli aina joku teema. Yksissä juhlissa unikeonpäivänä Esko Riukka valittiin Mr. Unikeoksi, ja leikkimielisiä valintoja tehtiin myös jossain toisessa yhteydessä, kun naisten joukosta valittiin Miss Nurmirölli. Hattujuhlassa puolestaan kyläläiset esiintyivät mitä mielikuvituksellisimmissa hatuissa, Erkki muistelee.

–Kerran kesäjuhlakutsussa kehoitettiin ottamaan mukaan omat vasarat ja naulat. Yllätystehtävänä oli rakentaa annetuista rimoista persoonallinen variksenpelätin, joka syksyllä ja talvella taas toimii lyhtytelineenä. Kyllä tulikin persoonallisia tuotoksia, hän naureskelee.

Vuodesta 1982 lähtien Höltät ovat viettäneet kaikki joulut mökillään Joenniemessä, ja useimmiten myös hiihtolomat ja pääsiäiset. Kesäkausi alkaa säistä riippuen toukokuusta, jolloin edelleenkin Karin, 82 ja Erkki, 85, saapuvat kuin muuttolinnut Joenniemeen. Syksyyn ollaan niin pitkään kuin säät sallivat.

Keittiömestariksi kouluttautunut Johanna toimii kokkina Fellmaniassa ja viettää myös paljon vapaa-aikaansa mökillä. Etelä-Suomen Sanomissa urheilutoimittajana työskentelevän Juhana pojat ilahduttavat isovanhempiaan niin ikään visiiteillään.

Piirroksilla rakennusten historiaa talteen

Erkki Hölttä toimi koko työssäoloaikansa mainonnan, markkinoinnin ja viestinnän tehtävissä. Ensimmäiset 20 vuotta hän työskenteli Askossa, ja seuraavat 20 vuotta Säästöpankin tiedotuksessa ja markkinoinnissa. Monipuolisesta työelämästä hänelle kertyi laaja kokemus ja ammattitaito, jota hän on kautta aikojen pystynyt hyödyntämään myös harrastuksissaan. Piirtänyt hän on koko ikänsä, ja käsillä tekeminen yleensäkin on aina ollut hänelle tärkeää.

Karin ja Erkki Hölttä ovat kasvattaneet rehevän kukkaloiston mökkinsä ympäristöön.

– Ajatus vanhojen rakennusten piirtämisestä tuli yhtenä sateisena päivänä Salojärven mökissä 1970-luvulla, kun katselin ikkunasta naapureiden rakennuksia. Luonnostelin ja tein niistä sitten tussipiirroksia. Kun ihmiset myöhemmin näkivät ne, minua pyydettiin ympäri Äinään seutua piirtämään vanhojen tilojen vielä olemassa olevia tai jo purettuja rakennuksia. Viimeksi mainittuja jouduin piirtämään usein pelkästään omaisten kuvausten tai mahdollisten kuvien perusteella. Tein ensin luonnokset, sitten katsottiin asianomaisten kanssa, korjattiin ja täydennettiin, minkä jälkeen piirsin rakennukset tussilla lopulliseen muotoon, Erkki kertoo.

Taloja ja rakennuksia tunteneet kyläläiset olivat hänen kannaltaan parhaita asiantuntijoita, ja heistä hän mainitsee erityisesti Marja-Liisa Riukan. Suurena haasteena hänellä oli Suntelan päärakennuksen piirtäminen sellaisena kuin se oli ennen 1940-luvulla tapahtunutta palamista. – Mielestäni se onnistui hyvin saamieni tietojen pohjalta, vaikka Martti Suntela totesikin minulle piirroksen saatuaan, että ” kyllä se rakennus oikeasti oli komeampi kuin piirroksessa”.

Rakennusten piirtäminen oli polkupyörällä piirrossalkku tarakalla ympäri kyliä ajaneesta Erkistä mielenkiintoista ja mielekästä. Hän sanoo oman piirustustyyliensä kehittyneen, kun oppi tuntemaan paikallista rakennuskulttuuria, ja samalla itse rakennusten ja kylien historia tuli tutuksi.

Piirustuksissaan hän on aina lähtenyt lintuperspektiivistä eikä ole pyrkinyt tekemään taidetta. Lisäksi ne ovat aina perustuneet siihen, mitä ihmiset itse ovat rakennuksista kertoneet ja miten niitä kuvanneet.

Pääosa piirustuksista valmistui 1990-luvulla, ja kun niistä tuli tietynlainen kokoelma, Erkki sai

Säästöpankin monistamaan piirroksat. Lahden museossa kiinnostuttiin asiasta, ja museo teetti 1990-luvun lopulla *Kylänäkymiä ennen meitä* -nimisen kirjan, jossa Erkin piirroksat muodostavat olennaisen osan kyläme historian kertomusta.

Vireää eläkeläiselämää

Lyijylasitöitä Erkki alkoi tehdä käytyään Lahden työväenopistossa alan kurssin. Keramiikasta hän kiinnostui, kun hän meni aikanaan Karinin mukana Myllykselän entisellä koululla järjestetyille kursseille, jonka ohjaajina toimivat keramiikkapajan omistajat Teppo ja Tuula.

Lyijylasitöitä ja keramiikkaesineitä Höltän perheessä onkin riittämiin, ja aina niitä löytyy myös ystäville lahjaksi. Lasitöissä Erkin tavaramerkkinä on kauniisti kierrätyspuulla kehystetty kala ja keramiikkatöissä taas telkkä, josta elävä malli saatiin ihan omasta rannasta.

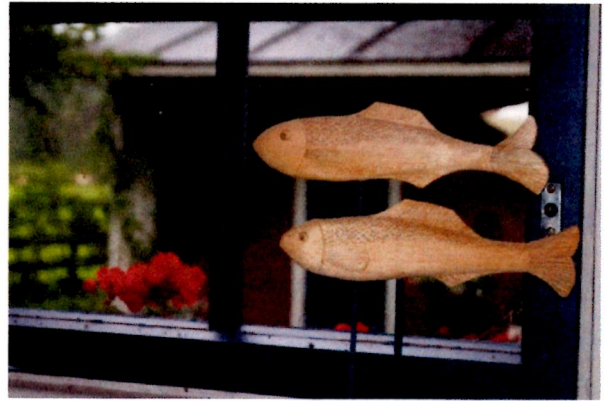
Kolmantena tuotteena Erkin käsistä syntyvät erilaisia kudonnaisia ja erityisesti poppanoita, joiden tekemisen Johanna-tytär kuulemma jo estänyt purkamalla kangaspuut, ”koska perheessä on poppanoita jo joka paikka täynnä”

- Olin kerran tapaamassa vasta vanhainkotiin joutunutta ystävääni. Hän oli ”toimintaterapian merkeissä” kutomassa mattoa ja oli äkäinen siitä, että hänet oli pantu ”naisten hommiin”. Silloin päätin heti, että minä opettelen mattojen ja kankaan kutomisen ajoissa, ettei sitten aikanaan vanhainkodissa harmita, kertoo Erkki.

Erkki Hölttä liittyi Lahden eräveikkojen sudenpentuihin vuonna 1938. Partiossa hän toimi kaikissa mahdollisissa tehtävissä ja valtakunnallisella tasolla muun muassa partiopoikajärjestön koulutusohjaajana. Erkki on ikuinen partiolainen, joka pitää yllä partioon liittyviä perinteitä. Niinpä jo 20 vuoden ajan Erkin vanhoista partiokavereista koostuva Pyhän Yrjänän vartio on kokoontunut kesäisin Joenniemen mökillä. Kokoontumispäivä näillä Mannerheim-soljen saaneilla partiolaisilla on aina Mannerheimin syntymäpäivä, kesäkuun neljäs, joka myös on puolustusvoimien lippupäivä. Silloin 10-20 miehen voimin liputetaan ja muistellaan mukavia menneitä.

-Kun jäin eläkkeelle 60-vuotiaana, työtoverit sanoivat, että ”nyt sinulla vasta kiireet alkavat”. Sanoin, että päinvastoin, minä istun mökin verannalla, juon kahvia ja katselen, kun ruoho kasvaa, sanoo Erkki Hölttä.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Palsapuupalat muotoutuivat Erkin käsissä taideteokseksi.

ÄINÄÄN SEUDUN

kyläliikuntakauden avajaiset pidetään
4.9.klo 18-19 seurantalolla.

Luvassa hauskaa yhdessä tekemistä, mm. tasapainorata kaikenikäisille, sauvajumppa (voi ottaa myös omat kävelysauvat mukaan), leikkimielinen köydenvetokilpailu sekä puristusvoiman mittaus - kuka on kylän vahvin?

Mukana tempauksessa myös Äinään Pyrkivä sekä kunnan liikuntatoimi. Tapahtumassa jaossa kaikille oma liikuntapassi! Mehu- ja pullatarjoilu!

KAIKKI MUKAAN IKÄÄN JA KUNTOON KATSOMATTA!

Järj. Äinään seudun kyläyhdistys ry

Kolumni

Liittymispakko lähestyy

Asikkalan vesihuoltoa voisi taas hetken tauon jälkeen käsitellä, koska liittymispakko lähestyy uhkaavaa vauhtia. Viemäri- ja vesijohtoputket ovat olleet maassa jo pitkän aikaa, mutta niihin liittyviä kiinteistöjä on toistaiseksi ilmaantunut harvaksen.

Kuten muistetaan, sekä Asikkalan että Padasjoen kunnat yhdistettiin vesijohdoin ja viemärein. Tarve oli lähinnä kai parantaa molempien vesilaitosten toimintavarmuutta ja talousveden latua. Vedenlaatuun liittyviä ongelmia oli ollut erityisesti Padasjoella Nyystölän ja Maakesken alueilla. Hankkeella on tarkoitus edistää myös putken lähistöllä olevan haja-asutuksen jätevesihuollon järjestämistä lainsäädännön vaatimusten edellyttämälle tasolle. Runkojohtojen katsotaan mahdollistavan yhteisen vesihuollon järjestämisen noin 220 taloudelle ja varmistavan noin 7000 asukkaan vedensaannin.

Kunta eli käytännössä Asikkalan valtuusto hyväksyi liki yksituumaisesti vesihuoltolaitokselle toiminta-alueen ja määrittä samalla alueet, jotka on saatettava vesihuoltolaitoksen vesijohtoverkoston piiriin, sekä alueet, jotka on saatettava laitoksen viemäriverkoston piiriin. Hyväksymispäätöksen yhteydessä asetettiin myös tavoitteellinen aikataulu.

Vesihuoltolain mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella oleva kiinteistö on liitettävä laitoksen vesijohtoon ja viemäriin. Kiinteistöllä ei kuitenkaan ole velvollisuutta liittyä viemäriin huleveden ja perustusten kuivatusveden poisjohtamiseksi, jos alueella ei ole erillistä verkostoa tarkoitusta varten ja jos kiinteistön hulevesi ja perustusten kuivatusvesi voidaan poistaa muutoin asianmukaisesti.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen saa myöntää hakemuksesta kiinteistölle vapautuksen tarkoitettusta liittämismuutoksesta säädettyin perustein. Ennen vapautuksen myöntämistä vesihuoltolaitokselle, kiinteistön omistajalle tai haltijalle ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi. Lisäksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä vapauttamisesta kunnan terveys- ja ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto.

Vapautus liittämismuutoksesta on myönnettävä, jos liittäminen verkostoon muodostuisi kiinteistön omistajalle tai haltijalle kohtuuttomaksi, kun otetaan huomioon liittämismuutoksesta aiheutuvat kustannukset, vesihuoltolaitoksen palvelujen vähäinen tarve tai muu vastaava erityinen syy. Vapauttaminen ei saa vaarantaa vesihuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista

vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella. Lisäksi vesijohtoon liittämismuutoksesta vapautettavalla kiinteistöllä täytyy olla käytettävissä riittävästi vaatimukset täyttävää talousvettä.

Jätevesiviemäriin liittämismuutoksesta vapautettavan kiinteistön jätevesien kokoaminen ja käsittely on järjestettävä niin, ettei niistä aiheudu terveyshaittaa tai ympäristön pilaantumista. Huleveden ja perustusten kuivatusveden poisjohtamista varten tarkoitettuun viemäriin liittämismuutoksesta vapautettavan kiinteistön hulevesi ja perustusten kuivatusvesi on poistettava muutoin asianmukaisesti.

Iso-Äiniön - Vähimaan runkoputken alueella talousvesi on ollut yleensä suhteellisen hyvää, vaikka se ei olekaan juuri näiltä kohdin varsinaista pohjavesialuetta. Kunta antaa ilmeisesti mahdollisuuden olla liittymättä vesijohtoverkkoon, mutta viemäriin liittymisessä ei armoa hevin anneta. Jos pelkkään viemäriin liitytään, niin kaivoon asennetaan vesimittari, jonka mukaan sitten jätevedestä laskutetaan.

Mitä vesi- ja viemäriverkkoihin liittymisen Iso-Äiniön ja Vähimaan alueella maksaa? Vesiliittymän hinta on 3000 euroa ja viemäriin 4200 euroa eli yhteensä 7200 euroa. Pääle tulevat vielä putket runkojohtoista taloihin sekä kaivukustannukset ja mahdollisesti joidenkin tarvitsemat jätevesipumput, joten yli kymppitonni pitää olla tuolta taskussa, että pääsee tai joutuu kunnan palveluista osalliseksi.

Tässä voidaan jälleen muistella sitä, että liittymismaksu Kurhila-alueella on yhteensä 5050 euroa, Urajärvellä 6100 euroa, Vesivehmaalla 6500 euroa ja Kalkkisissa 7500 euroa. Vääksyläiset selviävät vesi- ja viemäri liittymistään alle 100 neliön omakotitaloissa 3600 eurolla ja 100-250 neliön taloissa 4200 eurolla ja yli 250 neliön taloissa 4900 eurolla. Kaivu- ja putkikustannukset eivät Vääksyssä taida kohota kovin korkeiksi. Muistetaan myös, että Padasjoella liittymisen vesi- ja viemäriverkkoon on maksanut runsaan 2600 euroa.

Noilla eväillä siis mennään eteenpäin, ja jossain vaiheessa kunnan viranhaltijat ryhtyvät ahdistelemaan kiinteistönomistajia vaatimuksillaan. Tosin parhaillaan on valmisteilla vesihuoltolain uudistus, jonka mukaan taajamien ulkopuolella sijaitsevia kiinteistöjä ei tarvitsisi liittää vesihuoltolaitoksen verkostoon, jos niiden kiinteistökohtainen vesihuolto on järjestetty asianmukaisesti ennen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen hyväksymistä. Tämä muutos ei kuitenkaan koske meidän tilannettamme, koska liittämismuutoksesta vapauttamisen väljentämällä ei ole todennäköisesti takautuvaa vaikutusta ennen uudistuksen voimaantuloa tehtyihin toiminta-aluepäätöksiin.

Pentti Etu-Seppälä

Aaltosen Tuula on kyläaktiivi

Kotiseurakkaus, vahva sitoutuminen ja talkoohenkisyys ovat niitä ominaisuuksia, jotka kuvaavat kylätoimikunnan jäseniä Äinään seudun kyläyhdistyksessä. Erinomainen

esimerkki näistä aktiivisista ihmisistä on vanhassa kotitalossaan Iso-Äiniöllä perheineen vapaa-aikaansa viettävä Tuula Aaltonen, 48-vuotias filosofian tohtori ja tuotepäällikkö.

Nykyisin vapaa-aikojaan Iso-Äiniöllä viettävä Tuula Aaltonen on entisen kotiseutunsa kyläyhteisön kantavia voimia.

Tämä Tyyne ja Paavo Vilppulan vanhin tytär on koko lapsuutensa ja nuoruutensa viettänyt Härkämäen kulmilla, ja siksi isän aikanaan rakentaman kotitalon lunastaminen viisi vuotta sitten sisaruksilta äidin kuoltua tuntui luonnolliselta ratkaisulta. Tuula asuu nykyisin perheineen Hämeenlinnassa. Huoltomiehenä toimiva aviomies Kari on hänkin kotoisin näiltä seuduilta, Paula ja Aarno Aaltosen poikia. Lapset, Riina, 21, Kari-miehensä kanssa ja Ossi, 15, viihtyvät myös hyvin Iso-Äiniöllä. Siinä, missä Tuula hommailee kyläyhdistyksen erilaisissa tehtävissä, Karit rakentavat talon verstaassa mopoja ja korjaavat autoja.

Sukua on ihan naapurissa, sillä Rekolan talossa (nyk. Niemimäki) Tuula pyöri mamman luona koko lapsuutensa ja silloinkin, kun Martta ja Einö Oksanen vielä asuivat siellä. Aila-serkun kanssa välit ovat vuosien varrella vain tiivistyneet, etenkin, kun Tuula on tuntenut naapurissa asuneen Paavonkin lapsesta asti. Kaikkia muitakin omaisia ja lähisukulaisia tapaa nykyisin Äinään kodissa enemmän kuin Hämeenlinnassa.

Äinää-Vähimaan koulun ja Vääksyn yhteiskoulun käynyt Tuula oli jo kouluaikanaan kiinnostunut biologiasta ja hakeutui ylioppilaaksi päästyään

Jyväskylän yliopistoon opiskelemaan pääaineenaan solubiologia. Vuonna 2000 hän väitteli tohtoriksi ja selvitti tutkimuksessaan, miten sellujätevedet vaikuttavat kalojen immunologiseen puolustusjärjestelmään.

- Tutkijaksi ajauduin puolivahingossa. Pidän laboratoriotyöskentelystä ja tutkimukseni yhteydessä sain myös olla lähellä luontoa ja vettä, kun kävin kaloja rokottamassa. Yliopistossa toimin tutkijan tehtävien lisäksi assistenttina ja opettajana, Tuula kertoo.

Väitöskirjan valmistumisen jälkeen Tuula mietti tulevaisuuttaan ja päätyi ystävänsä neuvosta kaupallisen biotekniikkayrityksen palvelukseen. Immunodiagnostic-niminen -firma tuo maahan diagnostiikan ja tutkimuksen reagensseja ja testilaitteita. Tuotepäällikkönä Hämeenlinnassa työskentelevän Tuulan asiakkaina ovat pääasiassa tutkijat yliopistoissa, tutkimuslaitoksissa ja sairaaloiden laboratorioissa.

- Tuotteitamme käytetään mikrobiologian ja patologian diagnostiikassa, syöpätutkimuksissa ja muissa solu- ja molekyylibiologian tutkimuksissa sekä teollisuudessa, Tuula sanoo.

Jo 11 vuotta alalla ollut Tuula viihtyy työssään. Siihen kuuluu syksystä kevääseen paljon matkustamista, pääasiassa kotimaassa. isommat kaupungit, kuten Helsinki, Tampere ja Oulu pääkohteina. Hän osallistuu myös jonkin verran alan ulkomaisiin kongresseihin, mutta kesällä on yleensä rauhallisempaa, ja silloin voi nauttia elämästä täällä kotoisissa maisemissa.

Äinään outolintu kylämarkkinoilla

Äinään seudun kyläyhdistys osallistui menestyksellisesti Lahden kylämarkkinoille toukokuun alussa.

Alueemme oma outolintu mainosti näkyvästi kyliimme ylpeyttä, luontokeskusta ja sai hymyn kohoamaan monen markkinakävijän kasvoille. Asikkalan kunnan teltassa olleessa osastossamme poikkesi runsaasti väkeä.

Vahvasti mukana kylätoiminnassa

Tuula Aaltonen valittiin kyläyhdistyksen kylätoimikuntaan runsaat neljä vuotta sitten. Kiireisestä työstään ja Hämeenlinnassa asumisestaan huolimatta Tuula on aina harvoja työesteitä lukuun ottamatta aina paikalla kylätoimikunnan kokouksissa. Ahkerana ja aktiivisena vastuunkantajana hän on myös aina valmiina arpajaisten hoitoon, talkoisiin ja kaikkiin tarvittaviin kyläyhdistyksen tehtäviin. Tämän vuoden vuosikokouksessa hyväksyttiin uusi Äinään seudun kyläyhdistyksen kyläsuunnitelma, jonka valmistelun vetäjänä Tuula toimi.

- Tullessani kylätoimikuntaan mukaan olin yllättyneet siitä, miten paljon kaikenlaista mielekästä toimintaa kyläyhdistyksellä oli meneillään. Kun itse vietämme paljon aikaa Äinäällä, haluan omalta osaltani vaikuttaa siihen, että kylä on aktiivinen paikka olla ja elää.

Tuulan mukaan on tärkeää saada kyliimme uutta väkeä, ettei seutu vähitellen tyhjene, vaan muuttuu ja kehittyä.

- Myös kylätoimikuntaan ja kyläyhdistyksen eri toimintoihin tarvitaan uusia innokkaita asukkaita. Meidän pitäisi löytää ja osata kysyä mukaan ihmisiä, jotka olisivat halukkaita, mutta eivät tiedä, miten tulla toiminnan piiriin. Mielestäni on tärkeää ymmärtää, että kylätoiminta on kaikkien yhteistä työtä oman kyläyhteisön hyväksi, korostaa Tuula Aaltonen.

Teksti ja kuva: Leena Etu-Seppälä

Lintumme vauhdikkaissa mainospuuhissa.

Kyliemme yrittäjiä

Annen ja Petrin yritykset toimivat rinta rinnan

Anne Fränti kouluttaa ja kilpailuttaa este- ja kouluratsastuksessa nuoria hevosiaan ja sanoo oppineensa eniten hevosen luonteesta ja käsittelystä juuri niiltä.

Metalliyritys ja ratsutallitoiminta sopivat sekä henkisesti että fyysisesti hyvin samalle tontille. Tämän osoittavat Iso-Äiniön Pajatiellä toimivat Petri Nurmisen omistama Asikkalan Metallirakenne Ky ja hänen avovaimonsa Anne Fräntin AMR-Talli.

Petri, 45, on jo pitkän linjan yrittäjä, ja Anne, 35, puolestaan aloitti itsenäisenä ratsutallyrittäjänä viime toukokuussa. Molemmat yritykset toimivat Petrin vanhemmiltaan vuonna 1995 ostamalla maatilalla.

Vaasasta vanhempiensa kanssa kymmenvuotiaana Lahteen muuttanut Anne on koulutukseltaan hieroja ja fysioterapeutti. Viimeksi kuluneet viisi vuotta hän on toiminut Oivan palveluksessa Asikkalan terveyskeskuksessa. Viime keväänä hän päätti kuitenkin keskittyä päätoimisesti ratsutallitoimintaan ja aloitti yrittäjänä toimimisen AMR-Tallin vetäjänä. Talli on ollut olemassa jo vuodesta 2010 asti AM-Rakenne Ky:n alaisuudessa.

Anne on ratsastanut lapsesta lähtien ja kilpaillut myöhemmin sekä este- että kouluratsastuksessa

kansallisellakin tasolla. Hän kuuluu edelleen Lahden Ratsastajiin ja oli vuonna 2010 Hämeen alueen rankinglistan ykkönen esteratsastuksessa. Omia hevosia hänellä on ollut jo 20 vuotta, ja niiden kouluttamisen ohessa hän aloitti opiskeluaikana ystäviensä pyynnöstä kouluttaa myös heitä este- ja kouluratsastuksessa.

Hyvät tilat hevosille ja toiminnalle

Anne ja Petri ovat olleet yhdessä kahdeksan vuotta, ja heidän uusi talonsa valmistui Pajatielle noin viisi vuotta sitten. Kun Annen hevosille rakennettiin hyvät puitteet, muutamat ystävät, joilla myös on omia hevosia, kysyivät, ottaisiko hän nämä hoitohevosiksi. Tästä lähti liikkeelle tallitoiminta, joka aluksi tapahtui Petrin nimissä. Toukokuusta lähtien toiminta siirtyi kokonaan Annen vastuulle.

– Tallissamme on nyt varsat mukaan luettuna 16 puoliveristä ratsuhevosta; niistä 11 on omia ja loput hoitohevosia, joita käytetään ylläpidon vastineeksi tilan ratsastustoimintaan. Kesäkautena toukokuusta syyskuuhun järjestämme ratsastuskursseja lapsille ja aikuisille, ja erityisen suosittuja ovat olleet aikuisten ratsastusviikonloput. Vakituksissa ratsastusryhmissä tavoitteena on sijoittaa taidollisesti ja kokemukseltaan samantasoiset ratsastajat yhtenäisiin ryhmiin, jotta opetuksesta saadaan paras hyöty, Anne kertoo.

Tallityöt Anne hoitaa itse, raskaimmista töistä vastaa Petri, ja hevosten hoitamisessa apuna ovat teini-ikäiset ratsastajatytöt, jotka huolehtivat varusteista ja hevosten harjaamisesta. – Kesällä oma työni painottuu enemmän asiakkaisiin ja kurssikäytäntöjen pyörittämiseen, kun hevoset ovat laitumella eikä talleja tarvita. Muina vuoden aikoina 10 hevosta on tallissa ja varsat pihatossa, jossa niillä on iso halli sateen ja tuulen suojana sekä parin hehtaarin alue maata kirmailtavana. Ratsastustoiminta jatkuu tietenkin ympäri vuoden.

Itsenäiseksi yrittäjäksi ryhtyminen ei ollut Annelle mikään hyppy tuntemattomaan, sillä hänen vanhempansa ovat yrittäjiä ja samoin kuin avopuoliso Petri. Lisäksi fysioterapeutin koulutukseen ammattikorkeakoulussa kuului myös yrittäjyyteen liittyvä osuus. Ei siis paljon uutta, mutta itsenäisenä yrittäjänä työt ja vastuu lisääntyivät tuntuvasti entiseen verrattuna. EU-säädökset määräävät Annen mukaan selkeästi puitteet hevosten pidolle, hoidolle ja talleille. Kun määräyksiä noudattaa ja kun vielä terveystarkastaja ja läänineläinlääkärikin valvovat, ei ratsutallin pitämisessä hänen mukaansa ole mitään ylivoimaista.

– Yllätyksenä ehkä tuli yrittäjälle kuuluvien erilaisten sivukulujen määrä varsinaisten hevosten ja tallien hoitoon liittyvien kulujen lisäksi. Positiivista taas oli se, että ensimmäinen kesä AMR-Tallin toiminnassa oli vauhdikkaampi kuin olin etukäteen kuvitellut, kurssit olivat täysiä, ja heti keväällä nousi hittituotteeksi äitienpäiväratsastus. Ratsastamassa käyvien lasten ja nuorten äideille tarjottiin päivän aikana maksutta mahdollisuus tutustua hevosiin ja ratsastamiseen. Tavoitteena oli se, että näin he oppisivat ymmärtämään lastensa innostuksen tähän harrastukseen. Äidit vakuutuivat ja toivoivat isille vastaavaa kokemusta isäinpäivänä, Anne nauraa.

Jotta tallin toiminta ja oma ammattitaito kehittyvät jatkossakin, Anne on juuri aloittanut Ypäjän hevosopistossa ratsastuksen ohjaajaopinnot. Tällä pääosin etäopiskeluna tapahtuvalla koulutuksella hän saa itselleen muodollisen pätevyyden pitkän käytännön kokemuksensa lisäksi. Ypäjä-päivinä Petri hoitaa hevoset ja muut tehtävät. Aiemmin Anne on jo suorittanut ratsastusterapiakurssin, jossa käsitellään ratsastuksen hyödyntämistä erilaisten sairauksien hoidossa, esimerkiksi MS-potilalla.

Pariskunnan viisivuotias tytär Veronica, Vertsu, on yhtä lailla kotonaan isin työpaikalla kuin hevostarhan liepeillä ja erityisesti Bobby-poninsa selässä.

– Vaikka maassa on lama, se ei tunnu vaikuttaneen ainakaan lasten, nuorten eikä pääkaupunkiseudulta tulevien mökkiläisten mahdollisuuksiin käydä ratsastamassa. Ratsastusala on kasvussa, ja esimerkiksi Lahdessa on useita suuria halleja. Sieltä, samoin kuin muualta lähikunnista ja pääkaupunkiseudultakin ratsastusta harrastavat hakeutuvat kuitenkin mieluummin pienemmille ratsutalleille. Kun lisäksi näiltä seuduilta parikin tallia on lopettanut toimintansa ja muut ovat erityyppisiä kuin oma tallimme, tulevaisuus näyttää toistaiseksi aika valoisa. Sitä vahvistaa vielä ensi kesän kurssien nopea täyttyminen, sanoo Anne.

Petri Nurmisen firma on keskittynyt maatarakentamiseen

Petri Nurmisen omistamalla Asikkalan Metallirakenne Ky:llä on jo yli kahdenkymmenen vuoden historia takanaan. - Toimintamme huippuvaihetta oli vuosien 1999 ja 2009 välinen kymmenvuotiskaus. Viime aikoina sen sijaan maatalouden suuri murros, lama ja ulkomaisen työvoiman käyttö ovat selvästi vaikuttaneet siihen, että kysyntä on vähentynyt ja monet alan yritykset ovat joutuneet lopettamaan. Itse näen kuitenkin tulevaisuuden vielä valoisana: toimintaa täytyy kehittää muuttuvien olosuhteiden mukaan, mutta työt eivät tekevältä loppu, vakuuttaa tämä äinääläinen metalliyrittäjä.

Petri on koulutukseltaan maatalouskoneasentaja, minkä lisäksi hän suorittanut Ypäjällä sepän tutkinnon. Jo koulussa ollessaan hän päätti, että perustaa valmistuttuaan oman metallialan yrityksen. Näin sitten tapahtuikin vuonna 1991, jolloin AMR-yritys syntyi. Neljä vuotta myöhemmin hän osti kotitilansa vanhemmiltaan Leo ja Raisa-Rasa Nurmiselta toimintansa laajentamista varten.

Yrityksen pääalueena on maatarakentaminen, mutta sen ohella myös asennustoiminta rakennusliikkeiden tarpeisiin. AMR tuottaa erityisesti kuivureita avaimet käteen-periaatteella ja lisäksi viljankäsittelylaitoksia, joita molempia toimitetaan kaikkialle Suomeen. Eniten kysyntää on kuitenkin ollut alueella Uudeltamaalta Pohjanmaalle. Maatilojen rakennustarpeissa on selviä alueellisia eroja: esimerkiksi Pohjanmaalla tehdään yhteisiä kuivureita isolle joukolle tiloja, kun taas toisilla alueilla pienillä tiloilla on kullakin omansa.

- Se, että tärkein markkina-alue on muualla Suomessa, tarkoittaa käytännössä jatkuvaa reissaamista, huippuaikana parhaimmillaan yli kahtasataa matkapäivää vuodessa. Yrityksellä oli silloin 8-9 vakituista työntekijää ja alihankintaporukka, joiden kanssa liikuttiin kahdella pakettiautolla ympäri Suomea. Jatkuva tien päällä oleminen on kuitenkin ajan mittaan rankkaa ja taloudellisesti kannattamatonta, ja siksi olenkin nykyisin tietoisesti pyrkinyt rajoittamaan matkustamista vaativia työkeikkoja, sanoo Petri.

Monet asiat vaikuttavat toimintaan

Kuivureiden ja viljankäsittelylaitteiden kysyntään vaikuttaa Petrin mukaan eniten maatalouden yleinen

rakennemurros. EU:n myötä tilakoot ovat kasvaneet, ja suuret tilat laajentavat entisestään, kun taas pienemmät joutuvat panemaan ”pillit pussiin”. Rakennusyrityksille tehtävien asennustöiden kysyntään taas vaikuttavat laman ohella ulkomaalaisen, lähinnä virolaisen työvoiman käyttö.

- Erityisesti suurten yritysten kohdalla ulkomaisen työvoiman valitseminen kotimaisen sijasta on selvästi yleistynyt, ja kilpailemaan ei taloudellisista syistä kannata lähteä. Muita metallialaan vaikuttavia tekijöitä ovat tämän ja ensi vuoden aikana voimaan tulevat EU:n uudet teräsrakennedirektiivit ja standardointisäännökset. Käytännön ohjeita ei vielä ole, joten aika näyttää, mitä ne alamme yrityksille merkitsevät, Petri toteaa.

Reippain mielin kohti tulevaa

Monista yrityksiin yleensä kohdistuvista paineista huolimatta Petri katsoo oman firmansa osalta luottavaisesti tulevaisuuteen.

- Tämä vuosi on aika lailla myyty, mutta talven osalta on vielä vaikea sanoa. Ajan haasteisiin pitää kuitenkin vastata uusia painopisteitä ja markkinointia kehittämällä. Työtä varmasti löytyy. Omassa työssäni ei ole mitään, mistä en pitäisi. Kaikkein kiinnostavin mielestäni on kuitenkin kaupantekovaihe, joka tapahtuu aina asiakkaan luona. Monta taloa onkin jo tähän mennessä nähty ja vielä useampi huoltoasema, naurahtaa Petri Nurminen.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Petri Nurminen on kokenut metallialan yrittäjä.

Työ on tehty. Heinäväki yhteiskuvassa. Vasemmalta Matti Rantanen, Matti Pietinen, Lauri Pietinen, Aimo Harjula, Marketta Jokinen, Paula Rantanen, Liisa-Marjatta Pietinen, Raimo Salmela ja Olavi Harjula.

Heinäntekoperinnettä elvytettiin

Matti ja Liisa-Marjatta Pietisen omistamalla Kyöstilän maitotilalla elvytettiin vanhoja heinäntekoperinteitä talkoovoimin 25.6. Toistakymmentä innokasta naapuria nautiskeli nostaessaan vanhaan tyyliin heinää seipäille. Urakan päättyessä kahdelle pellolle oli kohonnut 32 heinäseivästä täynnä hyvää heinää Kyöstilän tilan lehmille, ja näin vanhan isännän, Lauri Pietisen ideasta syntyi talkoolaisille ja isäntävälle muistorikas päivä peltovälipaloineen ja talkoaterioineen.

- Meillä tehtiin viimeksi heinää seipäille vuonna 1975, mutta sen jälkeen lypsykarjan tarvitsemat on kerätty nykyaikaisella tavalla tehokkaasti pystystä tuoreena vihantarehuksi tai karholla kuivumisen jälkeen latoon, kertoo Matti Pietinen. Perinteiden kunnioittaminen sopiikin talon henkeen, sillä erilaista tietoa tilasta on ainakin vuodelta 1561 lähtien Matti Laurinpojan ollessa veronmaksajana.

Vanha sanonta, Hermannista heinään, on peräisin noin 250 vuoden takaa. Silloin heinänteko aloitettiin heinäkuun puolivälissä Hermannin päivänä. Heinä kadettiin viikatteilla, kerättiin seipäille tai haasioille, ja niiltä kuivana latoihin. Työmenetelmät saattoivat vaihdella eri taloissa. Joissakin paikoissa nappulat olivat valmiina seipäissä kiinni, heinät kuivuivat paremmin. Yleisempi tapa oli nappuloiden laittaminen reikiin sitä mukaa, kun heinien määrä lisääntyi. Haravan piikit tehtiin sitkeästä pihlajapuusta.

Naapuritalosta Paasilta oli lainattu talkoopäivää varten vanhoja heinäseipäitä, joiden päät teroitettiin. Heinäväki toi tullessaan haravia ja hankoja talosta löytyneiden lisäksi. Ja hyvin oli vielä muistissa vanha taito: reikä maahan ja seiväs pystyyn. Valmiiksi

kaadettu heinä alkoi siirtyä talkooväen reippain ottein seipäille.

Liisa-Marjatta toi perinteisen emännän asuun pukeutuneena korissa raikasta mehua ja välipalaa. Urakan päätyttyä nautittiin pihalla omenapuiden katveessa runsas ja makoisa talkoooteria. Myöhemmin heinäväelle tarjottiin vielä savusaunan lempeät löylyt Kelkutteen rannalla olevalla Pietisten kodalla. Parhaat kiitokset talkooväeltä teille Lauri, Liisa-Marjatta ja Matti, mieluisasta ja ikimuistoisesta heinäntekopäivästä.

Teksti. Raimo Salmela

Kuva: Matti Pietinen

Äinään seudun kyläyhdistyksen syyskauden tapahtumia

4.9. klo 18-19 Kyläliikuntakauden avajaiset seurantalolla

25.10 klo 18 Kaamosiltamat Niemimäen juhlatiloissa

Äinämöinen 3/2013 ilmestyy joulukuussa

12.12. klo 18 Ohjelmallinen joululauluilta Niemimäen juhlatiloissa

Jalalla pantiin todella koreasti seurantalons parketilla Hassakoivun pelimannien tahdissa.

Tansseissa tunnelma korkealla

Jo perinteisesti soi heinäkuussa Hassakoivun Pelimannien komea musiikki Äinäen seurantalolla, kun 50-luvun tunnelmatanssit 17.7. kokosivat väkeä läheltä ja kaukaa lyömään lapikasta lattiaan. Kyläyhdistyksen vakituiset tapahtumat tulevat sitkeällä tiedottamisella vuosi vuodelta tutummiksi, ja tällä kertaa onnistuttiinkin saamaan paikalle kaikkiaan lähes 90 tanssi-intoista. Heidän joukossaan oli suuri osa ensi kertaa Äinäen tansseissa.

Kyläyhdistyksen suuret kesähankkeet, markkinat ja tanssit, vaativat vapaaehtoista työtä tekevilta kylätoimikunnan jäseniltä ennen H-hetkeä lukemattomien suurten ja pienten asioiden hoitamista, jotta ennakkotiedotus on hoidettu tehokkaasti,

seurantalo on kunnossa, musiikkipuoli järjestyksessä sekä olennaiset huikopalat tarjolla. Taloa korjattiin ja siivottiin, uusi puusee hankittiin, ja pihaa niitettiin.

Hyvää menestys on kylätoimikunnalle paras palkkio ja antaa intoa taas kehittää tapahtumista entistä parempia. Ideoitakin syntyy jo paikan päällä: osa tanssijoista oli tutustunut ensin Tupalan talomuseoon ja siirtyi sieltä sitten seurantalolle tanssimaan. Kylätoimikunta otti esimerkiksi vaarin, ja suunnittelee yhdistelmän markkinointia ensi vuoden tapahtumia varten yhdessä museon omistajan Hemmo Honkalan kanssa.

Teksti Leena Etu-Seppälä
Kuva Ossi Aaltonen

Haikeat hyvästit

Laajan ystäväpiirin yli 50 mökkikesän aikana Äinäen seudulla saaneet Terttu (81) ja Kalevi (88) Junden luopuivat haikeasti mökistään, kun voimat eivät enää riittäneet kauniin kesäparatiisiin hoitamiseen. Elämä jatkuu omassa viihtyisässä kodissa Lahdessa, mutta yhteydenpito ja tapaamiset ystävien kanssa säilyvät.

Pariskunta osti rantatontin Joenniemen Mökkipolulta, Päijänteent rannalta vuonna 1960, ja siitä lähtien he ovat täällä perheensä kanssa viettäneet kesänsä.

Kiitokset Terttu ja Kalevi mukavista saunailloista, juhlista ja muista hetkistä kanssanne.

Raimo

Liikenneturvaa pyritään parantamaan

Kyläyhdistys on tehnyt Ely-keskukselle ja Asikkalan kunnalle esityksen, missä vaaditaan toimenpiteitä valtatie 24 liikenneturvallisuuden parantamiseksi Iso-Äiniöllä. Toivottavasti asia etenee suotuisasti.

Ely-keskus omistaa valtatie 12 varrella olevat pysäkkikatokset, jotka valmistettiin talkootyönä. Se myös vastaa niiden kunnosta. Ensimmäinen katos valmistui 2008 ja kaksi seuraavaa myöhemmin.

Pysäkkikatokset ovat olleet hyvänä suojana autoa odottaville. Ne ovat myös osaltaan luoneet ohikulkeville positiivisen mielikuvan kylistämme. Isommilta vahingonteoilta on välttytty. Ainoastaan ikkuna säleikköineen on kustakin pysäkestä kertaalleen rikottu, ja lasi jouduttu muuttamaan iskunkestäväksi muovipleksiksi.

Maanteiden tienpidon toimintalinjoista ja tienhoidon laatuvaatimuksista Suomessa vastaa Liikennevirasto, paikallisella tasolla paikalliset ELY-keskukset. Destia Oy urakoisijana vastaa väylien hoitourakoista tilaajan laatuvaatimusten mukaisesti.

Jos maantien hoidossa on ongelmia tai tulee muita välittömiä korjaustarpeita, niistä voi kuka tahansa ilmoittaa Liikenneviraston tienkäyttäjän linjalle p. 0200 2100, joka päivystää 24 tuntia vuorokaudessa vuoden jokaisena päivänä.

Tienkäyttäjän linjan kautta häiriöt välitetään suoraan maantietä hoitaville urakoitsijoille. Tarvittaessa tieto välittyy myös muille viranomaisille. Liikkumista vaarantavat ja merkittävästi haittaavat puutteet korjataan heti.

Liikenteen asiakaspalvelu ottaa myös vastaan teihin ja liikenteeseen liittyvät palautteet, jotka eivät vaadi välittömiä toimenpiteitä sekä auttaa ja neuvo teihin ja liikenteeseen liittyvissä asioissa. Ely-keskukseen saa yhteyden sähköpostitse tai puhelimitse: liikenteen.asiakaspalvelu@ely-keskus.fi ja puh. 0206 90300 (ma-pe klo 9-16)

Iso-Äiniönkin pysäkkien ja pysäkkikatosten lumenpoisto ja muu kunnossapito kuuluu Destia Oy:n urakoitsijalle.

Raimo Salmela

Kiitos Sokevalle

Sokeva Oy on jälleen kerran mahdollistanut Äinämoisen ilmestymisen kustantamalla lehden monistamisen. Tästä suuret kiitokset.

Äinämöinen

Yhteystiedot:

Leena Etu-Seppälä

leena.etu-seppala@luukku.com

Puh. 044 9675156

Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä

pentti.etu-seppala@hotmail.com

Puh. 050 5640077

Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Monipalvelupäivä

Kyläpalvelupäivä alkaa Kurhilan koululla 4. syyskuuta jatkuen ensi vuoden kevääseen saakka joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko.

Opettajat laativat oppilaiden kanssa ohjelman.

Odotettu päivän kohokohta, oppilaiden esitys alkaa

kello 11.45. Sitä ennen kello 11 lähtien on

mahdollisuus lounastaa 5 euron hinnalla. Ruokailuun

ilmoittautuminen viimeistään edellisenä maanantaina

puh. 044 7780035 Seija Rautavuo

Jumppaamme, seurustelemme ja nautimme Kurhilan-Hillilän kylätoimikunnan kahvitarjoilusta.

Keskustelemme ja kuulostelemme mitä ohjelmaa on

seuraavalla kerralla.

Keskiviikkojumppa

Kevyt kuntojumppa alkaa Kurhilan koululla

keskiviikkoisin, syksy 4.9.-11.12. (syysloma vko 43)

kevät 8.1.- 23.4. (hiihtoloma vko 9) klo 12.15 – 13.00

Jumppa on tarkoitettu kaikille ikäihmisille. Se sopii

hyvin mm. kevyesti liikuntarajoitteisille,

pitkäaikaissairaille, työkyvyttömyyseläkkeellä oleville

ja työttömille.

Jumpan järjestää Asikkalan liikuntatoimi vetäjänä on kunnan liikuntaohjaaja. Ilmoittautumiset 30.8 saakka

ensisijaisesti [www.asikkala.fi/vapaa-](http://www.asikkala.fi/vapaa-aikapalvelut/ilmoittautuminen)

[aikapalvelut/ilmoittautuminen](http://www.asikkala.fi/vapaa-aikapalvelut/ilmoittautuminen) Sen jälkeen puhelimitse

Aku Laaksonen puh. 044 7780015 tai Elise Kettunen

puh. 044 7780773

Osallistumismaksu koko vuodelta on 40 €.

Yhteystiedot

Äinään seudun kyläyhdistys ry
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö

iso-ainio@luukku.com

www.facebook.com/ainaanseutu

Äinään Seutu -nettilehti:

http://www.phnet.fi/kylat/ainava_himaa/

Kylätoimikunta

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö

raimo.salmela@elisanet.fi

Puh. 0440 312214

Juha Kamppila, varapj.

Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö

kamppila.jam@pp.phnet.fi

Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki

sihteeri, rahastonhoitaja

Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö

anne.rantamaki@asikkala.fi

Puh. 040 5324572

Heikki Aaltonen

Tuukkalantie 6,

17450 Iso-Äiniö

Puh. 0400 682629

Tuula Aaltonen

Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna

Härkämäentie 81, 17450 Iso-Äiniö

tuula.aaltonen@immunodiagnosti.fi

Puh. 040 9002953

Pirkko Lohtari

Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö

Puh. 040 5735104

Olavi Harjula

Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö

olavi.harjula@gmail.com

Puh. 050 5312402

Aila Niemimäki

Kukkuramäentie 14,

17450 Iso-Äiniö

niemimaki@luukku.com

Puh. 040 4712235

Minna Pettinen

Rajasuontie 305,

17450 Iso-Äiniö

minna.pettinen@luukku.com

minna.pettinen@asikkala.fi

Puh. koti 050 3590099

Puh. työ 044 7780215

BioComb -Puhdas Katto
Helppo biopuhdistus

31 in 1
PUHDISTAA • ENKÄISEE • AVUODAR • RENGÖR • FOREBYGGER • TUHOAA

sokeva
www.sokeva.fi